

Скарбничка

ОСЕННИЕ ЛИСТЬЯ 2
 ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4
 ЇЖАК ІЗ МУШЕЛЬ 6
 ОПАСНЫЙ ГРИБ 8
 ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9
 ЮНИЙ ДОСЛІДНИК 11

НЕЗАСЛУЖЕНА НАГОРОДА

У школі оголосили конкурс на найкращу поробку з природних матеріалів. Учителька попросила дітей принести на урок праці шишки, жолуді та інші природні матеріали. Наступного дня Сашко приніс шишки. А його сусід по парті Артем дістав із ранця мушлі.

– Ух ти! А ти де такі мушлі взяв? – запитав Сашко.

– Ми їздили влітку на море, там і зібрав, – відповів Артем.

Увесь урок Сашко промучився зі своєю поробкою. Нічого йому не вдавалося. Він узяв поробку додому, щоб закінчити роботу.

– От якби в мене були такі мушлі, як в Артема, я б таку поробку зробив... – сказав Сашко.

– Синочку, із шишок теж можна виготовити

цікаву поробку, – підбадьорила хлопчика мама.

Наступного дня Сашко приніс свою поробку до школи. Це були ведмеді із шишок. Артем зробив картину з мушель. «Артем точно перемаже. Он який у нього гарний корабель вийшов», – подумав Сашко. Після уроків він дочекався, доки всі підуть, і видалив кілька мушель із картини Артема.

Настав день конкурсу. Сашко посів перше місце, його роботу оцінили найвище. Хлопчику вручили грамоту й пам'ятний сувенір. Він поспішив додому, щоб поділитися радістю з мамою.

– Мамо, я посів перше місце! Мені дали грамоту й приз, – радів Сашко.

– Я рада за тебе, синку. А Артем що виготовив? – запитала мама.

– Я не знаю, – неохоче відповів Сашко.

– А він якесь місце посів? – продовжувала розпитувати мама.

– Жодного. Мамо, що ти постійно про Артема й про Артема?

– Синку, а ти нічого не хочеш мені розповісти?

Сашкові стало дуже соромно. Хоч і важко було, але довелося розповісти мамі, що це він зіпсував поробку Артема.

– Оце так, синку... Нагорода твоя незаслужена. Треба повернути тому, хто її заслужив.

Увечері мама із Сашком пішли додому до Артема. Сашко в усьому зізнався й попросив вибачення в друга.

ОСЕНЬ

Прячется солнышко, хмур небосвод.
 Вот и сентябрь сторожит у ворот.
 Сникла трава, опустели кусты.
 Птичье "прощай" к нам летит с высоты.
 Быстро закончилось лето... Как жаль!
 Робко листочки на кленах дрожат...
 Но не печалься о летнем деньке:
 Сделай из листьев осенний букет.

Т. Керстен

ПОБЕГ

3

7

ПЕРЕМОГА НАД ВЕЛЕТНЕМ

11

ЧЕРТОПОЛОХ И ПЧЕЛЫ

Наступила осень. Листья на деревьях пожелтели и стали опадать. Весь двор, где жил Никитка, стал похож на сплошной ковер из желто-красных листьев. Было очень красиво. Но для дворников работы прибавилось. Каждое утро, когда все еще спали, дворник, тетя Зина, старательно заметала двор метлой.

Никита наблюдал за тетей Зиной из окна. Сегодня воскресенье, в школу не нужно идти, а значит, можно погулять во дворе с ребятами. Покушав и поблагодарив бабушку за вкусный завтрак, Никита побежал в свою комнату одеваться.

Выбежав во двор, мальчик увидел на горке своего друга Алешу.

— Лешка! Привет! — крикнул он радостно и побежал к нему.

— О! Привет, Никита! — помахал ему Алеша. — Залезай на горку!

Вдоволь накатавшись, ребята сели на лавочке и стали придумывать, чем заняться дальше.

— Можем, в футбол поиграем? — предложил Никита другу.

— Нет, не хочется! — скривился Алеша.

— Тогда в догонялки! — снова предложил Никита.

— Нет, и в догонялки не хочется! — махнул рукой Алеша.

— Тогда не знаю... — грустно вздохнул мальчик.

— Я придумал! — вскочив с лавки, сказал Алеша. — Мы будем играть в прятки!

— Отлично! — радостно кивнул Никита.

Они посчитались, и Никите выпало водить. Он закрыл глаза и начал громко считать до десяти. Алеша бегал по двору, не зная, куда же ему спрятаться. Так ничего и не придумав, он зарылся в большую кучу листьев, которую утром собрала тетя Зина.

Никита закончил считать до десяти и, оглядываясь по сторонам, отправился на поиски друга. Мальчик искал довольно долго, но найти Алешу так и не смог.

— Я сдаюсь! Выходи! — крикнул он на весь двор.

Вдруг куча листьев зашевелилась, и из нее вылез Алеша. Встав на ноги, он забрался на самый верх кучи и начал радостно прыгать, крича: «Ха, ха, ха! Ты меня не нашел!»

— Леша! Быстро слезай с кучи! — замахал руками Никитка. — Ты что наделал?!

— А что случилось? — удивился Алеша и выбрался из листьев.

— Посмотри, что ты натворил! Тетя Зина все утро их собирала, а ты... — махнув рукой, он укоризненно посмотрел на друга.

— Ну что ты так переживаешь? — пожал плечами, спокойно сказал Алеша. — Еще раз соберет!

— Зачем ты так? — возмутился Никитка и, резко развернувшись, побежал к подъезду.

— Подумаешь... — пожал плечами Алеша.

Никитка побежал домой за граблями. А Алеша пошел играть в футбол.

ЯК ХОЧЕШ, ЩОБ З ТОБОЮ ЧИНИЛИ...

Якби ця історія не трапилася насправді, не було б цікаво про неї й розповідати. Проте, як кажуть, таке навіть не вигадеш.

Дуже не любив Лучик (так називають його рідні, а насправді Лука) виконувати домашні завдання. Адже вдома так багато цікавих і необхідних справ: збудувати леґо-містечко, пофотографувати милих цуценят, намалювати автомобіль майбутнього... Однак і від домашнього завдання ніде не дінешся. Неохоче розгорнув книгу і знайшов необхідну вправу.

«Придумайте клички домашнім тваринам, — прочитав

Лучик у підручнику з української мови. — Хм, це цікаво. Свинка... Як би назвали свинку? О, Свинка Настя». І сам собі усміхнувся. «Корівка Соня, а бичок? Бичок Бодя!»

Швидко все записав і згорнув зошит, радіючи, що так влучно вдалося вписати імена своїх друзів у домашню вправу. От тільки не врахував: а чи сподобалося б це друзям?

Проте однокласники не дізналися про витівку свого дотепного друга, а вчителька, перевіряючи зошити, підписала вправу багатозначним: «Цікаво!» Однак є на Небі Той, Хто все бачить і знає, і ніщо від Нього не приховати. І Лучик не згадав би більше про свою витівку, якби одного разу не взяв читати одну цікаву книгу. Вона привабила його яскравими ілюстраціями. На форзаці була намальована карта подій з усіма героями: хлопчики Миколка й Петрусь грають у шахи під дубом, он їхній будинок, двір, кіт Василько на даху, індик у городі, будка, а в будці пес...

«Що?!» — Лучик аж підскочив з подиву. «Пес Лука», — підписано.

«Нічого собі, — розсміявся хлопчик, і, згадавши свою вправу з української мови, додав: — Оце так компанія: Свинка Настя, Корівка Соня, Бичок Бодя і Пес Лука!»

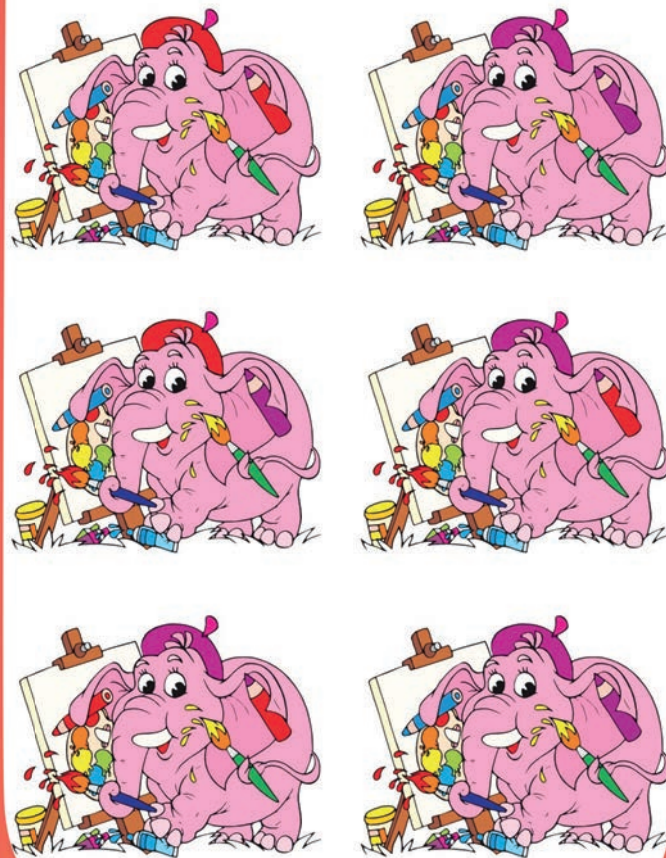
Що ж, не ображатися ж на автора й художника книги. Лучик зрозумів не тільки правило написання особистих імен і кличок тварин, а й важливе правило життя, яке залишив Ісус: «То ж усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви» (Матв. 7:12). Перш ніж жартувати, подумай: а чи був би тобі приємний такий жарт?

Марія Власюк

ПІДБЕРИ КОЖНОМУ ЛИСТОЧКУ
ВІДПОВІДНУ ТІНЬ.

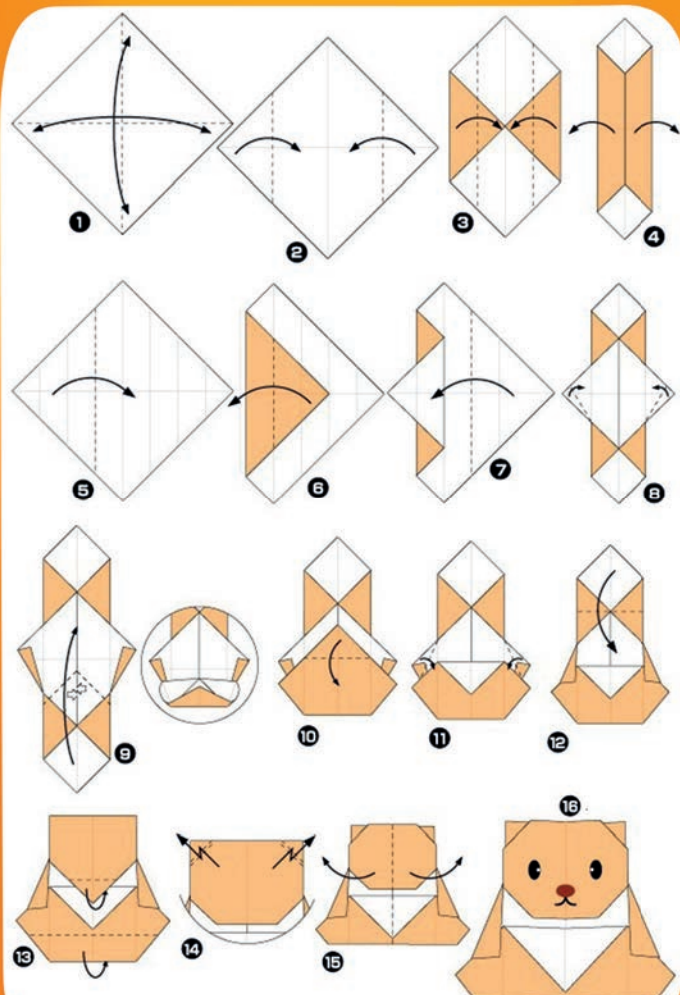
ЗНАЙДИ ДВОХ ОДНАКОВИХ СЛОНИКІВ.

«Ребусы»

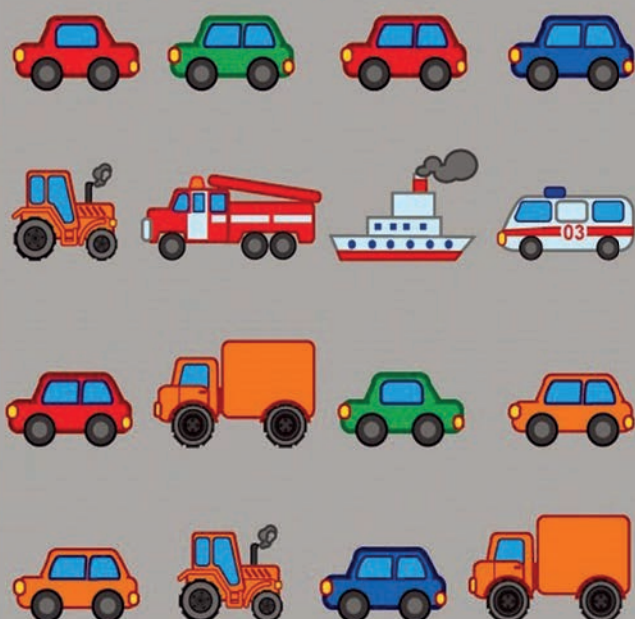
ОРИГАМІ «ХОМ'ЯК»

ДОПОМОЖИ КОЖНОМУ ГРИЗУНУ ЗНАЙТИ СВОЮ НІРКУ.

ЩО ЗАЙВЕ В КОЖНОМУ РЯДКУ?

ПОБЕГ

Джонель Броди

Едва переступив порог комнаты, я заметил, что Рокки (так звали моего хомячка) умудрился выбраться из клетки и теперь деловито сновал между проводами игровой приставки.

— Мама, Рокки снова удрал, — крикнул я.

— Неужели? — мамин голос звучал взволнованно. Вскоре я услышал ее торопливые шаги. — По крайней мере, сегодня нам не придется его искать, — с облегчением сказала мама, заметив у меня в руках шерстяной комочек.

— Смотри, он что-то жует! — воскликнул я.

— Где ты его нашел? — встревоженно спросила мама, увидев раздутые щеки хомячка.

— Около игровой приставки, я вышел всего на десять минут, — оправдывался я.

— Надеюсь, он не успел добраться до чего-то опасного, хотя тебе не мешало бы почаще убирать в комнате. Возможно, он нашел кусочек чего-то съестного, — предположила мама.

Корм для Рокки хранился в коробке, стоявшей около его клетки. Она не была перевернута или повреждена. Возможно, грызун нашел остатки бутерброда на полу. Слегка надавив на губу хомячка, я заставил его раскрыть рот. Увиденное заставило меня содрогнуться.

— Мама, он жует что-то зеленое! — с ужасом воскликнул я.

В корме не было компонентов такого цвета.

— Сынок, из кухни доносится запах пригоревшей пищи, я ненадолго отлучусь. Попробуй выяснить, что именно он мог съесть, — сказала мама, уходя из комнаты.

— Что у тебя во рту, малыш? — допытывался я. — Что ты там прячешь?

Паниковать было нельзя. Взяв себя в руки, я попытался извлечь из защитных мешков Рокки то, что он еще не успел проглотить. Это были гранулы зеленого цвета, всего их было 13 штук! Теперь я вспомнил, что год назад у нас в доме завелись мыши, и чтобы избавиться от них, мы разложили в труднодоступных местах крысиный яд.

— Мама, Рокки съел крысиный яд! — задыхаясь от волнения, сообщил я маме.

— Ты уверен? — спросила она. — Тогда дела плохи.

Я сейчас же позвоню ветеринару.

Мама долго разговаривала по телефону, а затем сказала: «Сынок, ветеринар советовал понаблюдать за Рокки. Если он не успел проглотить яд, все обойдется, но если у него начнется рвота, боюсь, мы потеряем Рокки». Мы посадили хомячка в клетку.

— Что же нам делать, мама?

— Молиться, ты же знаешь, что Иисус может совершить чудо.

И я молился, прося Иисуса исцелить Рокки. Он был моим первым домашним питомцем. Дедушка с бабушкой подарили мне его на День рождения, и я был безмерно рад. Я читал, что хомяки живут от двух до четырех лет, Рокки же пробыл у меня всего три недели. «Это несправедливо», — молился я.

Тем временем Рокки проспал почти весь день. По совету мамы я несколько раз пытался расшевелить его и поиграть с ним, но тщетно. Хомячок лежал, безучастно поглядывая на меня сквозь щелочки глаз.

— Сынок, не сдавайся, продолжай молиться и верить! — подбадривала меня мама.

Вечером мы снова заглянули в клетку и заметили, что Рокки неуклюже суетится на полу.

— Это хороший знак, — сказала мама.

— Смотри, он сходил в туалет, — заметил я. — Но его послед зеленого цвета!

Стало ясно, что Рокки все же успел наглотаться крысиного яда.

— Будем продолжать молиться, эта ночь станет решающей, — сказала мама.

Я наблюдал за Рокки, пока не уснул. Мама разбудила меня рано утром.

— Дорогой, просыпайся и взгляни на это! — с улыбкой сказала она.

Щурясь от яркого солнца, я подошел к клетке и заглянул в нее. Рокки бегал по кругу в специальном колесе.

— Думаю, самое страшное уже позади, — сказала мама, погладив меня по голове.

Вынув Рокки из клетки, я гладил его и был готов прыгать от счастья. «Иисус, спасибо, что услышал мою молитву и спас Рокки! Если бы не Ты, у него бы не было шансов выжить!»

ДИВО ПРИРОДЫ: ПЛЯМИСТЕ ОЗЕРО КЛІЛУК

Плямісте озеро Клілук – візерункова водойма, розташована між долинами в пустелі Британської Колумбії, Канада. Воно містить велику кількість сульфату магнію, кальцію, натрію та інших мінералів. Узимку та навесні озеро Клілук має такий самий вигляд, як і будь-яке інше озеро. Однак улітку, коли переважна частина води починає випаровуватися, оголюються сотні соляних басейнів, залишаючи пейзаж «у горошок» із жовтими, зеленими та синіми плямами. Різні кольори залежать від концентрації мінералів у кожному басейні.

Під час Першої світової війни мінерали з озера вико-

ристовували для виготовлення боєприпасів. Мінерали збирали робочі, які щодня добували тонну солі з озера. Кажуть, що до того, як почали видобувати корисні копалини, озеро демонструвало ще більше різнобарв'я кольорів.

Відвідувачі, які бажають подивитися на озеро, не можуть підійти надто близько. Для захисту території побудували паркан із табличкою, що пояснює: це культурна й екологічно чутлива територія. Однак озеро прекрасно видно із шосе, куди сотні туристів щодня приходять помилуватися незвичайним дивом природи.

1 ЗАДАНИЕ

ные экспонаты! Немедленно осмотри стеллажи и выясни, что именно пропало.

2 ЗАДАНИЕ

A cartoon illustration of a man in a white tunic and red cape standing before a large, ornate wooden door. The door is open, revealing a chaotic, swirling pattern of black lines on a light background, resembling a complex maze or a tangled web. The man is looking at the door with a thoughtful expression, his hand near his chin.

3 ЗАДАНИЕ

А Б В Г Д Е Ж З И Й К Л М Н О
П Р С Т У Ф Х Ц Ч Ш Щ Ъ Ы Ь Э Ю Я

[illegible]

4 ЗАДАНИЕ

WANTED

5.000.000 EUR

5 ЗАДАНИЕ

КТО ПРИДУМАЛ ПАЗЛЫ?

Первую мозаику вырезал из дерева английский картограф и гравер Джон Спилсбери в 1763 году. Он взял бумажную черно-белую карту, наклеил ее на деревянную основу, а потом распилил на части по линиям государственных границ. Эта головоломка сохранилась до нашего времени. В ней каждая часть мозаики – это отдельное государство.

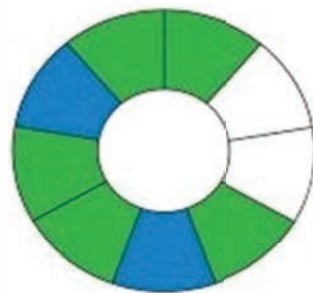
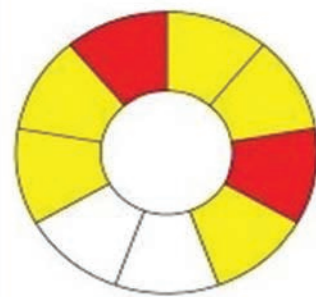
Изобретение Джона Спилсбери было призвано прививать интерес детей к науке: ученикам на уроках географии предлагалось собрать целую карту из кусков пазла. Сначала пазлы использовали только в образовательных целях. Они сразу приобрели популярность, и Спилсбери понял, что на этом можно хорошо заработать. Он создал пазлы на 8 тематик: Европа, Азия, Африка, Америка, Англия и Уэльс, Ирландия, Шотландия и, наконец, карта мира.

Сначала пазлы были недешевым удовольствием, ведь их делали из дерева. Так что в основном этой игрушкой забавлялись не дети, а взрослые, причем состоятельные. Простым людям пазлы были не по карману.

Около 1880 года появились первые картонные пазлы. Но сначала они не получили

распространения, и прежде всего потому, что этому сопротивлялись производители. Они считали, что прибыль от дорогих деревянных пазлов выше, чем от дешевых, менее качественных пазлов из картона. Тем не менее картон все же «победил»: уже в конце 19 века началось массовое производство картонных пазлов. Так как забава стала более доступной, ее продажи возросли.

Популярность пазлов резко выросла в Америке в период Великой депрессии 30-х годов 20 века: головоломки позволяли людям отвлечься от тягот экономического кризиса в кругу семьи за многочасовым увлекательным занятием. Закончив складывание пазла, человек получал удовлетворение, чувство достигнутого успеха, которое трудно было испытать в условиях, когда уровень безработицы превышал 25 % и люди сидели без работы и без денег. Кроме того, этот вид досуга был гораздо дешевле, чем развлечения вне дома. В 1933 году продажи пазлов в США достигли фантастической цифры – 10 миллионов в неделю! Сначала части пазлов не скреплялись между собой. Это были просто куски, которые собирали на деревянной подставке. Массовое производство пазлов со скрепляющимися частями началось в 1909 году, когда американская фирма "Parker Brothers" выпустила первую партию фабричных пазлов, части которых можно полностью сцепить.

**УСТАНОВИ
ЗАКОНОМІРНІСТЬ
І ПРОДОВЖИ
ВІЗЕРУНОК.**

ЯКОГО ПАЗЛА БРАКУЄ НА МАЛЮНКУ?

ПОМОГИ ЖИВОТНЫМ НАЙТИ СВОЙ ДОМ.

Коли Олег навчався в 4 класі, йому задали домашнє завдання – написати твір на тему «Як я допомагаю по господарству». Хлопчик сидів над зошитом, намагаючись написати хоча б рядок, і не міг. Річ у тім, що Олегові нічого було писати на цю тему, оскільки він ніколи не допомагав по господарству. Хлопчик ніколи не допомагав мамі на кухні, не допомагав татові пилюсосити килим, а бабусі – мити підлогу. Він навіть жодного разу не виніс сміття.

«Що ж робити?» – міркував Олег. І раптом внутрішній голос підказав хлопчику: «Оскільки це твір, то можна ж щось вигадати!» Ця думка втішила Олега, і він почав виконувати домашнє завдання, вигадуючи, який чудовий він помічник для мамі, тата й бабусі. Наступного дня хлопчик здав свій твір і з нетерпінням очікував оцінку.

За кілька днів учителька перевірила твори й під час уроку повідомила учням оцінки. Олег дуже здивувався, коли дізнався, що йому поставили 12 балів. Однак ще більше він здивувався, коли вчителька оголосила автора найкращого твору. Ним виявився він!

Під бурні оплески однокласників учителька викликала Олега до дошки й попросила його прочитати свій твір уголос. Від такої несподіванки

хлопчик розгубився. «Не соромся, – підбадьорювала його вчителька. – Поділися з усіма, який ти прекрасний помічник у сім'ї!» Червоніючи й заїкаючись, Олег почав читати свій твір: «Як я допомагаю по господарству? Щоранку я встаю раніше за всіх, щоб закип'ятити чай. Коли мама готує сніданок, я їй допомагаю робити бутерброди. А після сніданку я за всіма мию й витираю посуд.

Коли я приходжу додому зі школи, у мене багато вільного часу. Отож замість того, щоб дивитися телевізор або грати в комп'ютерні ігри, я завжди намагаюся зробити щось корисне. Наприклад, пропилюсосити килим замість тата або підмести й помити підлогу на кухні, винести сміття або навіть випрати білизну.

Коли батьки приходять додому, вони дуже радіють і завжди кажуть: «Який у нас чудовий помічник у домі!» Я дуже люблю допомагати батькам і з радістю виконую будь-яку роботу».

Коли Олег читав свій твір, у класі запанувала цілковита тиша. Учні із захопленням слухали однокласника й заздрили тому, який він прекрасний помічник. Дітям хотілося, щоб їхні батьки також могли сказати про них: «Який у нас чудовий помічник у домі!»

Дочитавши твір, Олег обвів по-

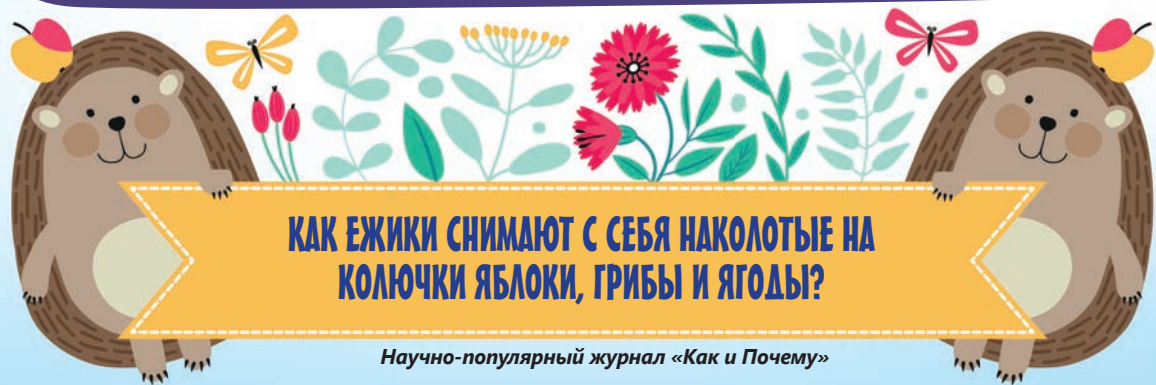
глядом увесь клас, і йому стало дуже соромно за свою брехню. Хлопчик знав, що ані однокласники, ані вчителька не знають і не зможуть дізнатися правду про те, що насправді він не помічник, а справжнісінький ледар... Проте сам Олег знав правду, і від цього йому стало так гірко. Він ще раз подивився на однокласників і зрештою промовив: «Усе, що я написав у творі, – це неправда. Я не допомагав мамі готувати сніданок і мити посуд... Не допомагав татові пилюсосити килим... Я не допомагав бабусі мити підлогу й не виносив сміття... – Олег зробив велику паузу, після чого зітхнув і додав: – Однак відсьогодні я намагаюся все виправити й бути справжнім помічником у домі, щоб батьки могли впевнено про мене сказати: «Який у нас чудовий помічник!»»

Відтоді Олег справді почав допомагати батькам. А вони розмірковували, що ж трапилося із сином, що він з ледаря перетворився на справжнього помічника.

Друзі, нехай добрий Господь допоможе нам завжди говорити правду й бути працелюбними. «Тому то, неправду відкинувши, говоріть кожен правду до свого ближнього» (Ефес. 4:25).

Євгенія Сверлова

ТВІР

КАК ЕЖИКИ СНИМАЮТ С СЕБЯ НАКОЛОТЫЕ НА КОЛЮЧКИ ЯБЛОКИ, ГРИБЫ И ЯГОДЫ?

Научно-популярный журнал «Как и Почему»

Если вспомнить мультфильмы о животных, то сразу в голове всплывает образ ежика, который насаживает ягоды и фрукты на иголки, чтобы сделать запасы. Именно такой стереотип сложился у большинства людей об этом зверьке. И тогда возникает вопрос: как еж снимает пищу с иголок, если у него очень короткие лапки? Ответ может вас удивить.

Особенности игл у ежей

Верхняя часть туловища ежей усеяна иглами, которые выполняют защитную функцию. Некоторые ошибочно полагают, что они заменили зверьку волосы, но это не так. Волосы у ежей тоже есть: тонкие волосики растут между иголок, просто их намного меньше, из-за чего они не так заметны.

Интересный факт: иголки ежа растут с такой же скоростью, как и обычные волосы, внутри они полые и заполнены воздухом.

Когда еж находится в расслабленном состоянии, иголки мягкие, однако если поблизости появилась опасность, зверек напрягается и его шипы становятся твердыми. По длине они вырастают от 2 до 3 см.

Такой длины вполне достаточно, чтобы уколоть нападающего, но избежать серьезного укуса. У молодых ежей количество иголок достигает 3 тысяч. С возрастом их число увеличивается до 5-6 тысяч.

Интересный факт: ежи – довольно агрессивные существа. Они могут напасть даже на змей, оказавшихся на их территории. В борьбе с ними им помогают иголки, которые не позволяют противнику достать клыками до кожи.

Чем питаются ежи?

Для кого-то это станет открытием, но ежей можно считать хищными животными. Основной их рацион составляют насекомые, которых они находят в лесной чаще. Подобрал жучка, зверек сразу съедает его, не оставляя про запас. Взрослые ежи, размер которых достигает до 30 см, питаются лягушками и мышами.

Также зверьки проявляют повышенный интерес к сильно пахнущим предметам. Еж начинает наносить на него слюну, чтобы она пропиталась этим запахом. После этого собирает жидкость лапами и натирает ею иголки. Ученые пока не установили точную причину такого поведения. Считают, что так животные борются с паразитами, поселившимися между игл.

Перед зимой еж активно наедается, чтобы нарастить жир. С наступлением холодов он впадает в спячку и питается только ресурсами своего организма.

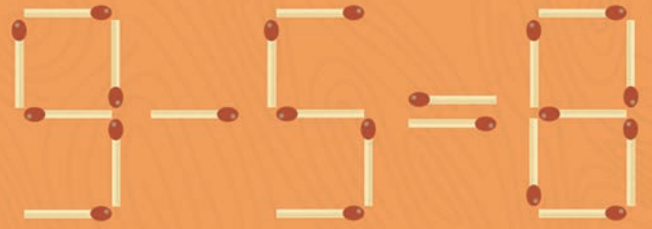
Как ежики снимают с себя наколотые яблоки, грибы и ягоды?

Выше описывалось, чем питаются ежи. Нетрудно заметить, что ничего не было сказано о яблоках, грибах и ягодах. Дело в том, что ежики равнодушны к ним. Овощи и фрукты животным не интересны, а если бы они их и ели, то делали это сразу, как в случае и с остальной пищей, а не насаживали на иголки. Таким образом, ежик, несущий на иголках яблоко, – выдумка мультипликаторов.

Интересный факт: во время съемки рекламы, чтобы ежик подошел к яблоку, якобы проявляя к нему интерес, чаще всего фрукты натирают мясом.

Однако у ежа может возникнуть ситуация, когда на иголки насаживается ягода или маленький гриб, например, когда он перекачивается вниз по наклонной поверхности. Тогда зверек снимает посторонний предмет вполне обычным способом: просто потереившись о что-нибудь.

ПЕРЕЛОЖИ ОДНУ СПИЧКУ ТАК, ЧТОБЫ ПРИМЕР БЫЛ РЕШЕН ПРАВИЛЬНО.

Пройди стежками з кленових, березових та дубових листочків і допоможи їжачку зібрати ласощі. Стежку з кленових листочків розфарбуй **жовтим** кольором, березових – **зеленим**, дубових – **червоним**. Поміркуй, де їжачок живе і що полюбляє їсти.

У КАКОГО ЕЖИКА БОЛЬШЕ ГРИБОВ?

УЧИМСЯ РИСОВАТЬ ЕЖА.

ЇЖАК ІЗ МУШЕЛЬ

Тобі знадобляться:

- мушля роду ахатини – 1 шт.;
- мушлі сімейства трифоридів – 40-50 шт.;
- мушля равлика чагарникового – 1 шт.;
- клей;
- чорна й біла фарби;
- пензлик;
- серветка.

1. Поклади на стіл велику мушлю отвором донизу. У такому положенні вона більш стійка і її загострений край нагадує мордочку їжачка. Залиш цей край вільним.

2. «Спинку» їжачка обклей маленькими загостреними мушлями сімейства трифоридів – вони нагадують голки їжачка (кількість мушель-голок залежить від величини основної мушлі). Зайвий клей витри серветкою наприкінці роботи.

3. Замість носика приклей маленьку мушлю чагарникового равлика, попередньо пофарбувавши її в чорний колір.

4. Посередині між носом і колючками намалюй очі: спочатку білою фарбою нанеси 2 кружечки й зачекай, доки висохне. Чорною фарбою зафарбуй очі. **Готово!**

Какая линия соединяет
ровно 5 камней?

НАЙДИ 7 ОТЛИЧИЙ.

З'єднай послідовно
крапки й розфарбуй
малюнок.

КТО СПРЯТАЛСЯ СРЕДИ ЛЯГУШЕК?

ПЕРЕМОГА НАД ВЕЛЕТНЕМ

(1 Сам. 17)

Коли Саул був царем Ізраїлю, филистимляни зібралися на війну проти ізраїльтян. Війська филистимлян та ізраїльтян розташувалися таборами одне проти одного на схилах двох гір. Щодня з филистимлянського табору виходив велетень, викликаючи кого-небудь з ізраїльтян на поєдинок. Голіят – так звали велетня – був майже триметрового зросту. Він був одягнений у важкі лати й мав гостру блискучу зброю. У той час батько Давида, юного пастушка, послав його до ізраїльського табору, щоб віднести їжу трьом його братам, які були у війську. Поки Давид розмовляв із братами, він почув, як Голіят у долині глузував з ізраїльського війська: «Я – филистимлянин, а ви – раби Саулові! Хай хтось з-поміж вас вийде і побореться зі мною. Якщо я вб'ю його, тоді ми станемо панувати над вами. А якщо він уб'є мене, тоді ви поневолите нас. Не зволікайте, присилайте чоловіка!»

Почувши ці слова, Давид запитав:

– Хто цей чоловік, що посмів зневажити воїнів Бога? Я битимуся з цим ворогом-филистимлянином.

На це Саул відказав:

– Ти не можеш битися з цим велетнем. Ти ще

юний, а цей чоловік – воїн з молодих літ.

Однак Давид наполягав:

– Господь, Який допоміг мені вбити лева та ведмедя, дасть мені перемогу й над цим велетнем.

Тоді Саул запропонував Давиду власні лати та зброю, але вони були завеликими й незручними для нього. Натомість юнак узяв палицю й вибрав собі п'ять гладеньких камінців з потоку. З пастушим ціпком і працею він вийшов супроти Голіята.

Велетня обурило, що такий юнак посмів наблизитися до нього майже без зброї. Він промовив:

– Чи я пес, що ти вийшов на мене з палицею?

Давид відповів:

– Ти йдеш на мене з мечем і списом та ратичем, а я йду на тебе в ім'я Господа Саваота.

І перш ніж Голіят устиг ударити, Давид кинув із праці камінь і вразив його в лоб. Велетень захитався й упав на землю. Филистимляни побачили, що їхній силач помер, і почали тікати! Завдяки мужності Давида ізраїльтяни здобули велику перемогу.

Юра Міллер

ЛЯГУШКА-ГОЛИАФ

Лягушки, которые водятся в Украине, – довольно безобидные существа. Они просто могут громко и назойливо квакать во время приятных вечеров на берегу озера или пруда. Но в Африке существуют лягушки, которые одним своим видом могут испугать не только других мелких земноводных, но и людей. Речь идет о лягушках-голиафах, которые могут достигать 30 см в длину, весить до 3 кг и водятся только в Камеруне и Экваториальной Гвинее. Те, кто держал ее в руках, говорят, что физически она ощущается, как воздушный шарик, набитый мокрым песком.

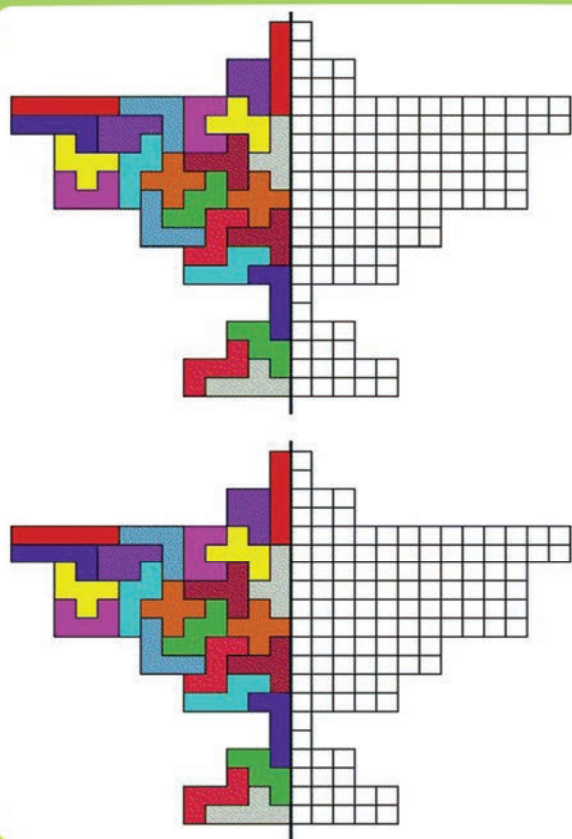
Голиафы очень осторожны и пугливы, обладают хорошим зрением и быстро замечают все, что передвигается вокруг на расстоянии 40 метров и более. Большую часть дня лягушки проводят в воде или среди скал. Поймать их очень трудно, для этого нужны большая ловкость и умение. Когда опасность минует, на поверхности воды появляются кончик носа и выпуклые глаза лягушки, а потом и все туловище. Короткими толчками в воде и прыжками по суше лягушка выбирается на берег, залезает на выступы камней или устраивается

под водопадом на пляже, где занимает позу, удобную для прыжка в случае опасности или при появлении добычи. Питаются лягушки пауками, червями, саранчой, а также крабами, небольшими змеями и даже другими лягушками. Из-за отсутствия вокальных желез голиафы не издают никаких звуков.

Группа ученых из Камеруна и Германии опубликовала исследование, согласно которому лягушки-голиафы могут передвигать чрезвычайно большой для них вес. Оказывается, для ограждения своих яиц и головастика эти животные могут двигать камни, которые весят в 1,5 раза больше, чем сами лягушки! Удивительно, не правда ли?

Кроме того, жабы-голиафы – заботливые родители, которые воспитывают своих детей в уютных самодельных убежищах вдали от хищников. Они создают гнезда шириной до 90 см и глубиной до 10 см вдоль берегов рек.

К сожалению, как и многие другие виды лягушек, лягушка-голиаф уязвима к человеческой деятельности, такой как охота, вырубка лесов и торговля животными. Эти факторы уже сделали этот вид лягушек исчезающим видом.

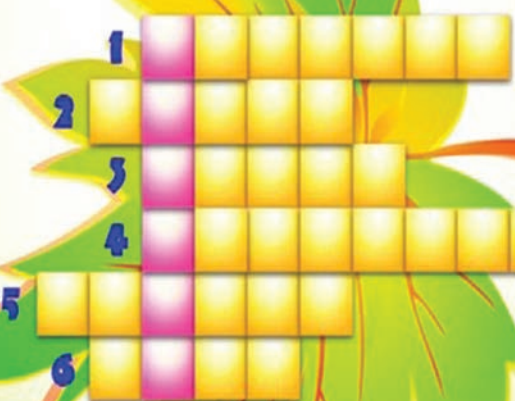

ПОВТОРИ ПО КЛЕТОЧКАМ.

КРОСВОРД

Розгадайте кросворд і дізнаєтеся, що є найкращим другом першокласника:

1. Люблять мене, поважають.
Та б'ють мене, коли грають.
2. Я негарно написала,
А вона усе злизала.
Олівців моїх сусідка
Ця вертлява буквоїдка.
3. Завжди можу стати в пригоді,
І кажуть про мене в народі:
— Мовчить, а сто дурнів навчить.
4. На двох колесах мчу я, наче вітер,
Кататися на мені люблять всі на світі.
Тримаюся я тільки на ходу,
А якщо стану — зразу упаду.
5. На базарі їх не купиш,
На дорозі не знайдеш,
І не зважиш на терезах,
І ціни не підбереш.
6. Біля школи на перерві
Дітлахів гурти веселі:
Одні бігають, стрибають,
Інші щось розповідають.
Раптом продзвенів дзвінок —
Всі побігли на ...

ОБВЕДИ МУХОМОР, НЕ
ВЫХОДЯ ЗА КОНТУР.

ОПАСНЫЙ ГРИБ

Наступила очень – грибная пора. Девочки ходили по лесу и собирали грибы. В молодом ельнике было много маслят с блестящими липкими шляпками. Корзинки девочек быстро наполнялись. Накануне прошел дождик, и грибы целыми семьями прятались под серебристыми от капелек еловыми ветками.

– Посмотрите, девочки, какой я гриб нашла, – громко позвала подружек Настя. – Мне кажется, это белый.

Девочки стали рассматривать найденный гриб.

– Нет, Настя, это не белый гриб. Запах у него совсем не такой, и какой-то сок выступает из ножки, – сказала Нина. – Думаю, лучше его выбросить, чем рисковать.

– Моя мама тоже говорит, что лучше выбросить гриб, если сомневаешься в нем, – подтвердила Лера.

– Чего это я должна прислушиваться к тому, что говорит твоя мама? – вдруг вспыхнула Настя. – А может, она тебе вообще ничего не говорила, а ты сама все выдумала, потому что завидуешь мне?

Лера больше ничего не сказала. Девочкам тоже расхотелось уговаривать Настю, чтобы она выбросила гриб. Всем было неприятно от того, как она ответила Лере.

– Не забудь показать его маме, когда при-

дешь домой, – посоветовала упрямой подружке Нина.

К счастью, Настина мама сама обнаружила этот гриб, и не случилось ничего плохого.

Дьявол всегда пытается исказить правду, потому что она исходит от Бога. Он уговаривал Еву не верить словам Творца, выдавая их за ложь. Но потом все убедились, что Бог верен и нет неправды в Нем. И, хотя мы того не заслуживаем, Он дал нам обещание: все сделать для нашего спасения. «Он твердыня; совершенны дела Его, и все пути Его праведны; Бог верен, и нет неправды в Нем; Он праведен и истинен» (Втор. 32:4). Верешь ли ты каждому слову Бога, Который «праведен и истинен»?

МУХОМОРИ

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- 150 г сиру «Сулугуні»;
- 3 яйця;
- 2 огірки;
- 1 зубчик часнику;
- 10-12 помідорів чері;
- листя салату;
- соєвий майонез;
- зубочистка.

Звари яйця круто – 5-7 хв. з моменту закипання води. Охолоди їх, почисти, натри на середній терці.

Помідори чері помий, витри насухо, розріз навпіл.

Огірки помий, витри насухо, наріж кружельцями завтовшки 5-7 мм.

Сир натри на середній терці.

Змішай сир, яйця, додай часник і 1-2 ст. л. майонезу.

Збираємо грибочок: змоченими у воді руками візьми трохи начинки, надай форми й виклади на кружельце огірка. Прикрась половинкою помідора чері.

На капелюшках зубочисткою зроби крапки з майонезу. Блюдо прикрась листям салату й виклади «мухомори». Смачного!

Веселый English

IN THE MUSEUM В МУЗЕЕ

Read and learn new words.
Прочитай и выучи новые слова.

TASK 1

scroll [скроул] – свиток

exhibition [экспибйшн] – выставка

admission fee [эдмйшн фи:] – входной билет

pottery [пòтэри] – гончарные изделия

guide [гайд] – экскурсовод

souvenir [сувэни:] – сувенир

painting [пэйинг:] – картина

museum [мьюзиэм] – музей

sculpture [скалпче:] – скульптура

exhibit [игзйбит] – экспонат

skeleton [скелитэн] – скелет

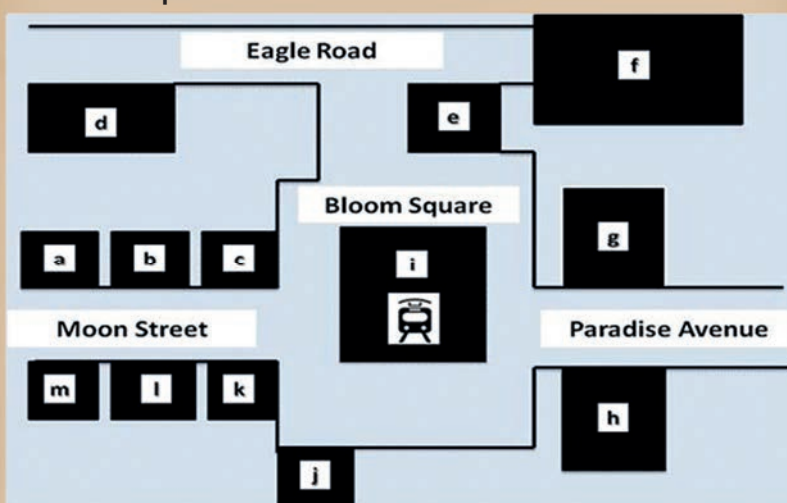
TASK 2

Do the crossword.
Реши кроссворд.

Use the sentences 1-13 to identify places a-m. Can you find the museum? The library is done for you. Прочитай предложения 1-13, чтобы определить, о каком месте идет речь (а-м). Сможешь найти музей? Библиотека уже вписана в перечень.

TASK 3

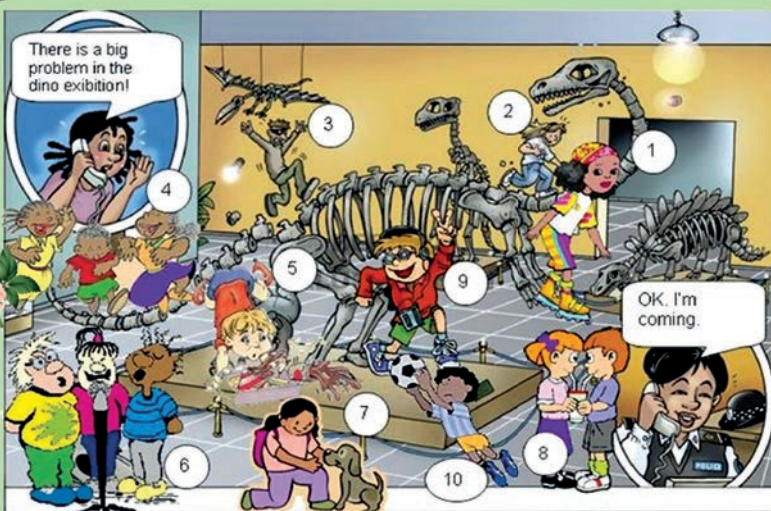

- 1 The school is behind the cinema.
- 2 The underground station is on Bloom Square.
- 3 The bar is between Eagle Road and Bloom Square.
- 4 The cinema is on Paradise Avenue.
- 5 The internet café is behind the car park.
- 6 The restaurant is between the library and the supermarket.
- 7 The post office is opposite the cinema.
- 8 The internet café is next to the art gallery.
- 9 The supermarket is on Moon Street.
- 10 The bank is on Moon Street.
- 11 The restaurant is opposite the art gallery.
- 12 The car park is on Eagle Road.
- 13 The library is opposite the internet café.

a =		h =	
b =		i =	
c =		j =	
d =		k =	
e =		l =	
f =		m =	library
g =			

TASK 4

Look at the picture and tell them what they must not do in a museum. Взгляни на рисунок и напиши, чего не следует делать в музее.

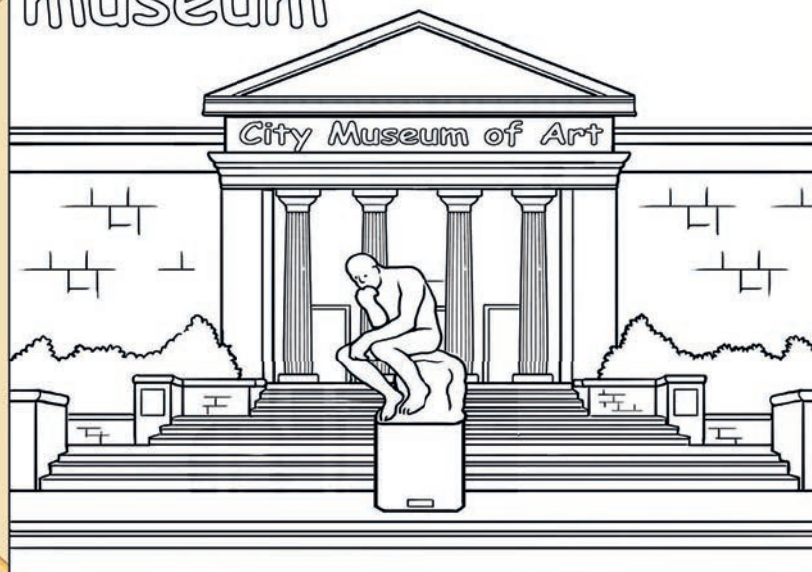

- 1 You mustn't skate.
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10

TASK 5

Color the picture.
Раскрась картинку.

museum

Микола Борсуков

НЕЗАБУТНЯ КОНТРОЛЬНА

Однокласниці Женья та Ніка чомусь постійно відчували взаємну неприязнь. І ось сьогодні на контрольній з української мови в кожної з дівчат було на думці написати контрольну роботу на вищій бал.

«Я напишу краще», – подумки сказала собі Женья. «Боже, допоможи мені добре написати контрольну, краще за Женю хоча б на 1 бал», – тихенько молилася Ніка.

І ось учителька написала завдання на дошці. Учні взялися до роботи. Женья та Ніка теж зосередилися на виконанні завдань. Та раптом Женья почала нервово креслити ручкою по чернетці, бо та не писала. «От лишенько, – почала розбирати ручку дівчинка. – І, як на зло, забула взяти запасну вдома». У сусідки по парті запасної ручки теж не було. Час спливав, ручку так і не вдалося розписати. Женья почала ще більше нервувати. Озирнувшись, де сиділа Ніка, вона побачила запасну ручку біля її щоденника.

«Попросити? – вирішила піти на такий відчайдушний крок дівчинка. – Ні, тільки не це! Краще вже зовсім не писати контрольну. А може, попросити у вчительки? Ні, це вже зовсім принизливо».

Ніка відразу здогадалася про проблему Жені. У її душі точилася боротьба. Вона згадала слова Ісуса Христа з Біблії: «Любіть своїх ворогів, добро робіть тим, хто ненавидить вас» (Луки 6:27). Серце Ніки зацеміло. Можливо,

уперше стало шкода однокласницю. І саме цієї миті Женья знову обернулася. Погляди суперниць зустрілися. Ніка простягнула ручку. Женья з округленими від подиву очима взяла її й ледь промовила: «Дякую».

Обом дівчатам довелося докласти неймовірних зусиль, щоб зосередитися на контрольній і встигнути її написати. Вони впоралися із завданням. І коли пролунав дзвоник на перерву, Женья повернулася і з вдячним поглядом повернула ручку Ніці.

– Ти мене дуже виручила, дякую.

– Та це ж дрібниці, – уперше відчула теплоту в голосі суперниці Ніка. – Візьми її, ще ж два уроки залишилися.

– А, справді! Ще раз дякую, – засміялася Женья.

А Ніка відчула, як лід неприязні та ненависті розтанув, а з плечей ніби звалився важкий камінь. У думках промайнуло: «Справді, Слово Боже живе та діяльне. Тільки потрібно до нього прислухатися й чинити так, як написано. Тоді відбуватимуться справжні чудеса».

Після пригоди з ручкою Женья та Ніка поступово почали приятелювати. А згодом стали подружками.

Дорогі друзі, можливо, у вашому житті є такі ж переживання. Випробуйте пораду зі Слова Божого, як це зробила Ніка. І нехай у вашому житті теж відбуваються дива перетворення ворогів на друзів.

НАЙДИ И РАСКРАСЬ ВЕЩИ, КОТОРЫЕ ТЕБЕ ПОНАДОБЯТСЯ В ШКОЛЕ.

www.detiseti.ru

СКОЛЬКО КАРАНДАШЕЙ НА КАРТИНКЕ?

РАСКРАСЬ ПО ЦИФРАМ.

ЗАГАДОЧНЫЙ ДУШЕРАЗДАЮЩИЙ ВОЙ

После того как был раскинут лагерь в горном лесу Африки, натуралист Иван Сандерсон и его помощники ждали наступления ночи, когда они смогут наблюдать за жизнью обитателей дикой природы этого региона.

Вдруг они услышали душераздирающий вопль. Он начался с легкого свиста и постепенно превратился в пронзительный вой. Через какое-то время все внезапно смолкло. Так продолжалось всю ночь. Впоследствии Сандерсон писал, что подобных звуков он никогда не слышал в животном мире. Это было настолько жутко, что могло бы свести человека с ума. Местные жители верили, что эти вопли издают души их предков.

Не боясь подобных суеверий, Сандерсон установил источник этого звука. Вечером следующего дня, когда заунывный вой начался вновь, Сандерсон и его помощники начали поиски того, кто мог бы об-

ладать таким голосом. Они шли на звук до тех пор, пока не оказались на поляне, поросшей высокой и густой травой. Они осторожно выбрались из нее и оказались на голой земле.

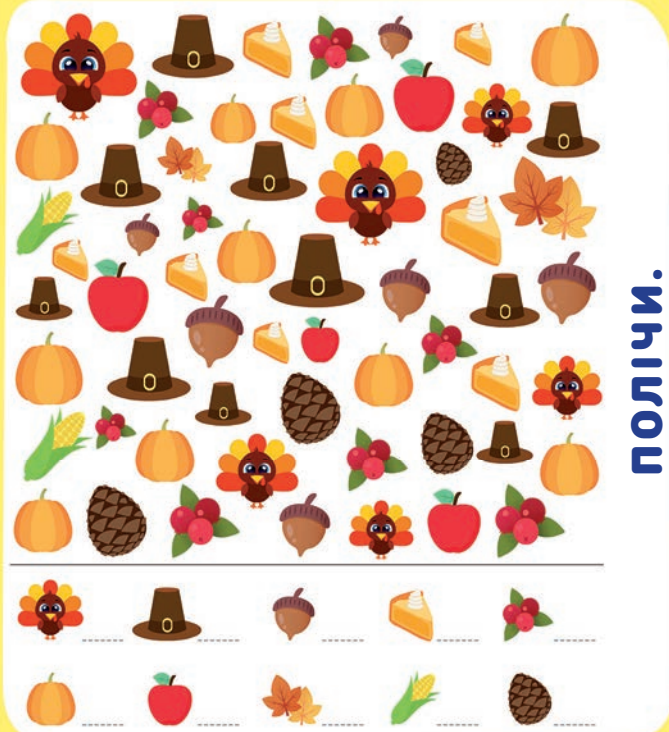
Звук исходил откуда-то из-под земли. Начав копать в этом месте и углубившись на полметра под землю, они обнаружили источник душераздирающих воплей. Это была большая ящерица! Никто не мог поверить своим глазам, потому что, за исключением некоторых гекконов, ящерицы являются молчаливыми существами.

Сожалея о грехах Израиля, которые были очень велики и глубоко укоренились, пророк Михей сказал, что он будет скорбеть по поводу наказания, которое должно было постигнуть его народ. Сожалею ли мы как народ Божий о грехах, которые укоренились в окружающем нас мире?

Джеймс и Присцилла Такер

Уже темно. Мальчики заигрались. Помоги им найти дома, в которых они живут. Мишин дом стоит рядом с домом Игоря, Игорь живет на 3 этаже, Саша живёт не в маленьком доме.

ПОЛІЧИ.

ПРОВЕДИ УЧНІВ ДО ШКОЛИ.

ЗНАЙДИ 10 ВІДМІННОСТЕЙ.

ЧЕРТОПОЛОХ И ПЧЕЛЫ

Два человека планировали уехать из Шотландии в Америку. Во время подготовки к переезду один из них предложил взять с собой то, что на поминало бы им о родине.

«Это хорошая идея, – сказал его друг. – Я думаю, что нужно взять с собой чертополох. Его можно найти на полях и на пастбищах, и каждый раз, когда я буду смотреть на колючий фиолетовый чертополох, я буду вспоминать государственный герб Шотландии, на котором он изображен».

Его друг одобрил это. Подумав немного, он решил взять с собой улей с пчелами. «Таким образом, каждый раз, когда я буду есть мед, мне вспомнится Шотландия».

Переехав в Америку, мужчины поселились в штате Калифорния. Тот, который взял с собой чертополох, посадил его в своем саду. Он начал

расти не только в его дворе, но и на соседних полях и землях, заполняя собой все вокруг, что очень не нравилось его соседям.

Пчелы, привезенные другим мужчиной, начали работать, и со временем у хозяина появился мед, который он ел сам и угощал им других. «Какой вкусный мед!» – говорили люди, а хозяин рассказывал им о том, что он привез пчел из Шотландии.

Два, на первый взгляд, незначительных решения, принятые двумя мужчинами в начале их путешествия, принесли серьезные плоды. Так часто происходит и в нашей жизни. Прежде всего думай о последствиях, когда принимаешь то или иное решение. Что ты выберешь, чертополох или пчел? «Не обманывайтесь: Бог поругаем не бывает. Что посеет человек, то и пожнет» (Гал. 6:7).

Хелен Робинсон

ЮНИЙ ДОСЛІДНИК

ЕЛЕКТРИЧНІ «ВУГРІ»

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- 2 склянки;
- тарілка;
- мармеладні черв'ячки – 4-6 шт.;
- сода;
- оцет – 3 ст. л.;
- склянка води;
- виделка, ніж.

Дослід

Підготуй мармеладні черв'ячки: розріж кожну цукерку на 4 частини (що тонший черв'ячок, то ефективніший буде експеримент). Приготуй у склянці содовий розчин і помісти туди черв'ячків. Через 10-15 хвилин вийми виделкою шматочки зі склянки й поклади їх у тарілку. У порожню склянку налий оцет і помісти туди черв'ячків. За допомогою бульбашок вони почнуть ворухитися, як справжні.

ОСВІЖУВАЧ ПОВІТРЯ: АРОМАПАЛИЧКИ ВЛАСНОРУЧ

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- порожня баночка з вузьким горлечком;
- бамбукові палички (продаються в господарських магазинах) – 5-8 шт.;
- рослинна олія;
- ефірні олії на твій смак.

Хід роботи:

Налий у ємність 3-4 столові ложки олії. Додай 25-30 крапель ефірної олії або суміш ефірних олій на свій смак. Відріж у бамбукових паличок гострі кінці й зроби край трохи схожим на пензлик. Встав палички у баночку з маслами «пензликом» донизу. Що більше паличок у банці, то інтенсивніший аромат. Готово!

P.S. Якщо хочеш зробити баночку ще й елементом декору, додай у розчин сухоцвіти, колоски, мушлі, камінці або намистинки.

Ваня Логойда

Богдан Козачков

Євангеліна Штучка

Луїза Куш

Люда Козачкова

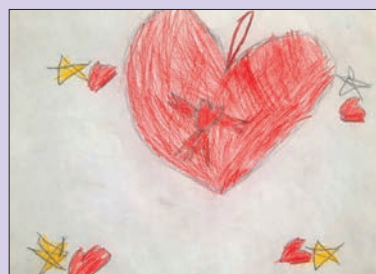
Чупіна Валерія

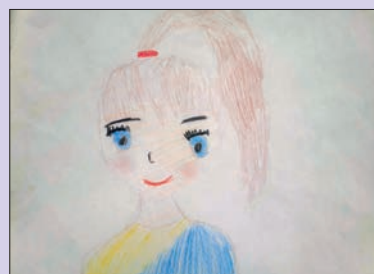
Віка Кот

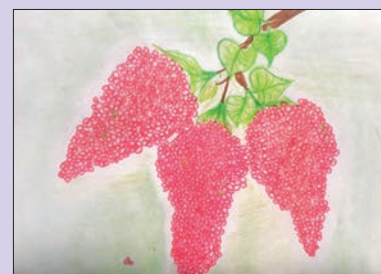
Дарія Усманова

Надя Кот

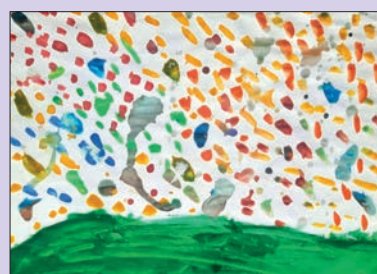
Діана Наймибудка

Полліанна Колош

Діана Матвієнко

Еріка Колош

Роман Дусь

Уляна Єфіменко

Уляна Олефір

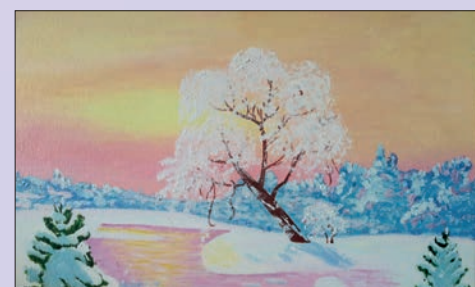
BOOKS ON

Наверное, нет на свете такого мальчика и такой девочки, которые бы о чем-нибудь не мечтали. Когда мечта сбывается, это такая радость! Но не стоит слишком расстраиваться, если что-то не сбылось, – так тоже бывает. В этой книге вы найдете истории о мечтах и сокровищах, о подарках и наградах, а также о верных друзьях и настоящих героях. А еще вы прочитаете о драгоценной жемчужине и о мальчике, который не знал, что он принц. Читайте и размышляйте о высоком, о добром, и пусть Господь исполнит ваши заветные мечты.

**ЗАКАЗЫВАЙТЕ В ИНТЕРНЕТ-МАГАЗИНЕ –
BOOKSON.COM.UA**

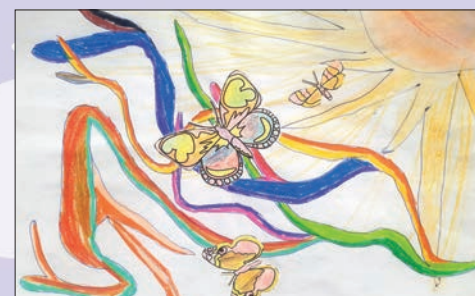
Єва Козлова

Софія Шаповал

Тихон Яценко

Ліда Кот

Настя Сосненко

Катерина Хаджиогло

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишiть вашi прiзвища розбiрливо, ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467–50–68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA753808050000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifefsource.com.ua